

NOVINE

Pobožen, držbeni, pismeni list za vogrske Slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leta vsakem na njegov naslov 6 K.
Skupno v edne fara . . . . . 4 K.
Cena Novin v Ameriko je na leta . . . . . 12 K.
Cena ednega dneva je doma 6 Stotrov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

Vp. plošč. v Crensevele, CSERFOLD, Zalamegye.
K temi se mora pošlati naročnina i vel depis, naj
pa v tiskarno.

Vsi naročniki tak domači kak amerikanski
dobijo k NOVINAM brezplačno vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar
Sreca Jezušovoga.“

Sveta Treza.

Malo je slovenskih hiš, v šterih ne bi nosila štera ženska ali dekla imena velike svetice, sv. Treze. Dostojno je zato, naj se spomenemo z te velike patroni i dobrotnice naših slovenskih hiš zdaj, kda Maticerkev njeni god obhaja. Spomin naš pa, šteroga njej na čas ščemo zdaj postaviti, ne de zidan iz celoga njenega življenja. Tak veliko je to, ka ne edne, niti sto Novin ga ne bi moglo obsegnoti. Samo ništero evetko vtrgamo z njega i jo skitimo njej na čast. To ktko si pa opičimo v nádre naše dűše, maj njoj razširja prijeten dűš, ka de lehzej stope naprej po peti, šteri v večnost vodi.

Bila je sv. Treza bogata, lepa, vuchenja i jako prijazna mlada gospodinčina na Španjolskom. Takšim je kak pravimo, svet odprt. Oženijo se lehko bogato i plemenito pa vživajo svet do volé. A ona je ne napravila te stopnje. Ostala je stara dekla i mikaj nej mala, če so se zato ravno šegarili z njé. Sama zato ne bila, mela je tudi zaročnika, zaročnika dűše, dragoga Jezusa. Kak se spuni pri vseh, ki za Jezusovo volo kaj ostavijo, njegovo obečanje, ka naime stokrat teliko dobijo, kak so ostavili!

Ali je ne Jezus sto, pa še neskončanokrat ved vreden kak še easarski zaročnik? Kda njoj je Jezus pravo: „Prava moja zaročnica si, kajkoli boš prosila, poslušnam te“ — je ne te sladki guč več vreden, kak če bi postala vladarica celoga sveta? To je prvi cvet njenega življenja, šteroga smo vtrgnuli. Dobro si ga ohranimo: ne senimo tisto kaj svet seni, nego kaj je pred dobrim Jezusom dela vredno. Posebno mladenke naj si vzemejo tuk veliko prgščo teh rož i naj njihov düh globoko vsé potegnejo, to je naj ne trepečejo za za-

kon, deviški stan je več od njega. Ne ga meža, od šteroga Jezus ne bi več bio. V zaken je dovoljeno toti vsakoj stopiti, a niednoj je to ne zapovedano, vnoha si pa celo pekel vužgę, kda si snehinski vence na glavo položi, teliko nemira i greha jo čaka pri strani moža. Če bi bila pri Jezuši ostala kak njegova čista zaročnica, bi se njeni blaženost nikdar ne bila zohlačila, z smehom bi pretlačila stezo življenja i čista malehei bi si mogla vrata nebeska odprt.

Družga evetka življenja sv. Treze, šteri si vtrgnemo, je njeni ljubézen do trpljenja. Navadna je bila Jezusi etak praviti: „Gospod, ali trpeti, ali vrnjeti“. To teliko pomeni: Gospod, če mi ne daš trpeti na tom sveti, te naj vrnjem, jaz brez trpljenja neščem živeti. Zaročnica je bila Jezusova i da je on križani zaročnik, ona tudi križna še biti. Ljubézen obrodi to evetko. Samo tisti mrmra, gondra, šteri ne ljubi. Če je tisti, koga ljubi, jedino ljubi moja dűša, v celom svojem žitki samo v trpljenji, če je njegov stan v Oltarskom Svestri stan zavrnjenja i razčlenjenja, morem te jaz drugo želiti kak križ? Keliki pravimo, jeli, kak sveta Treza, ka ljubimo Boga z celoga srca i z cele dűše i z cele pameti pa ze vse moči svoje, pa li mrgljemo na kríže, ne ka bi je prosili kak ona. Odkod je to? Zato, ka mi samo z jezikom ljubimo, ne pa z sreom, kak sv. Treza. Vtrgnimo si tak to lepo njeni evetko i pridihavajmo jo vsaki dem: *vsaki den pravimo iz srca: Jezusovo Srce, vse rad satrpin za tebe.*

Tretja evetka, šteri si vtrgnimo iz življenja sv. Treze, je njeni včpanje. Ne ga tak močnega zida na zemlji, kak je bilo njeni včpanje. Bila je slaboga zdravja i vendar ne se bojala v oster karmelitanški red stopiti pa toga še poostriti, zato ka je tak spoznala božjo

voljo. Siromaška, betežasta nūna više treseti samostanov postavi gor naslanjajoč se na mikaj drúgoga nego samo na dobrega Boga, ki njoj je tudi vsikdar odpro smiljena srca. Tak močno se je včpala v Bogi, ka je pravila: Če celi svet proti meni stane, pa li zmagam, li svoj cil dosegnem, naj me samo Bog podpira. Zato je tistih ljudi ne štela niti poslušati, šteri so jo strasili pa delgučali, ka ne de mogla ni ednoga samostana (kloštra) zožidati, kje bi z ostrom postom i z rednim mučanjom se pokorile čiste dře za grešen svet. To delajo naime njene redovne hčeré, bosonoge karmelitanke. (V Szombathelyi na Kalvariji tudi majo samostan z lepov cerkevov). Pa više treseti se njoj je posrečilo gorpostaviti. „En zvonček mi samo trebe pa edno hišo najeti“ — je navadno pravila takšim strašljevcom, šteri so jo od toga Bogi povolnoga dela odrativali. I zastisao, v siromaštvu, še v tom največsem je odprla ne edno svojo hišo, pa jo li popolno dovršila, zato ka se je včpala.

Pravite, ka ne bo konca to mi boji. Strašljevi, dvojljci! Vtrgnite si rože včpanja sv. Treze pa se včakate miru, kakšega niti ne ste se nadejali. Dvojnost ga od nas žené, včpanje nam ga pa na bistrih perotah prinaša. Te mislite, ka je Bog ne vsmiljeni, če smo mi húdobni? Roko na srce, na potrto srce pa pravimo: moj grēh, moj grēh, moj preveliki grēh — zatem pa oči zdignimo v nebo, oči z včpanjem napunjene. To je pot miru, na štero nas je pripelala sv. Treza.

Té tri rože njenega življenja: 1. Zakenko čistočo — ali devištvu, kak je što kám pozvani; 2. mŕno i še veselo trpljenje i 3. včpanje neomahlivo si skitimo i njej na čast globoko v sreč posadimo, posebno osem dni po njennom godi. Njej na čast zmolimo to

osmino za té tri jakosti tri Zdrave-Marje i vadimo se v njih. Ta zahvalna pobožnost spravi ešče večšo obrambo sv. Treze hišam slovenskim.

Bojna.

Taljani se pripravlja na 12 šoško bitje.

Pred novem Flandrskov bitkev.

Sept. 27. Ruski front. Pri Radaultz sovražni ogenj s štükami se oživlja.

Taljanski front. Tri sovražne letale smo doli pobrali.

Na Flandrskom bobneči ogenj, potem so angluši iz prave prahšne i dinante stene napadali. Pri St. Julien se je posrečilo Anglušem 1 kilometer globoko vu Nemško obrambno zono (odsek) priti, kde so se potem bili boji s menjajočov srečov. Sovražnik je svoj ogenj štukov tak cilj, da bi zaviro Nemškim reservom naprej iti i napadati. Železna moč volje Nemških regimentov si je predala skoz cgnja pot. Sovražnika so vu več mestih nazaj vrgli. Posebno močno se se borili na cestah proti zahodi od Zonnebeke.

Nastopilo je 12 angleških divizij, a trdnosti nemške obrambe ne so zmagale.

Sept. 28. Na Tiolskem bojišči so se tū i tam močnejše borili.

Na Flandrskem bojišči se je boj s štükami ojačo. Izhodno od Yperna je divjač bobneči ogenj. Angluši so tam izvijali močne delne napade. Nemci so je nazaj vrgli s ognjom i s bojom moža s mežom.

Na poti Ypern-Paschaen-Adele je sovražnik ešče v ništerih udrtinah (trajtar) Nemške bojne linije.

Na morskem obrežju so živahno streljali s štükami.

V Champagni je deževalo. Večer se je borba iz nova poživel.

Pred Verdunom se se s štükami močno borili.

Sept. 29. Na kraji severnom gore sv. Gabrijela je oživel bojno delovanje.

V Chiese ino vu Iudikariji so vrgle naše varnostne čete napadajoče Taljane.

Na Flandrskem obrežju i med goščev Houthoulster ino Lupom se je menjala sila topovskega (štuk) boja. Besuomi bobnečomi ogaji vu večernih vörah so sledili le pri Zonnebeke Angluški delni napadi, štere so Nemci odbili. Na poti Ypern—Paschendale so vrgli sovražnika iz linije udrtin (trajtar), ki jo je ešče tam držao.

Pred Verdunom se je od časa do časa celo okrepo boj štukov — topovski.

Ob Maas (Moz) so se tudi po noči živahno borili. Več bojov na predpolji,

šteri so pripeljale nemške čete vu francoške postojanke, se je posrečilo.

Nemški letalci so napadli s bombami Londen i druge kraje na anguskom morskom obrežju (obali).

Sept. 30. Na južnom kraji Banjske (Bainsizza) visoke planine i na gori Sv. Gabrijela so se z nova hudo borili. Taljani so mindri ne prebili.

Vidilo se je slabo, pri vseh armadah Nemških se je zato menje bilo, kak prejšnje dni. Angluške poizvedovalne oddelke, ki so na več mestih naprej šli, so odbili. Nemški letaleci so iz nova napadli pristanišča i skladisca v Londoni. Vsa letala so se vrnila nepoškodovana.

Okt. 1. Taljanski front. Na šoški (Isonzo) bojnoj liniji so oslabili napadi Taljanski. Pri Podlaki na Banjskoj visokoj planoti smo v klicah zadušili sovražni napad. S nezmanjanov silov se nadaljavajo boji s štükami pri gori sv. Gabrijela.

Na Flandrskem je močno besnio boj s štükami na morskem obali (obrežji). Tudi v noči so se živahno borili.

Angluški i francoški letalci so povzročili zadnje čase s bombami na Belgijskoj zemeli dosta škode.

Nemški letalci so znova metali bombe na skladisca notranjega Londona.

Okt. 2. Na Flandrskem boj s štükami. Med Langemark i Hollebecke bobneči ogenj.

Pred Verdunom živahni boj ogjeni.

Pri Beconvaux se nemški pešaki prišli do zadnje linije francoških postojank, tam so jarke razrūsili i 100 vlovljenih s sebov prinesli.

Okt. 3. Pri gori sv. Gabrijela velki boji. Taljani so močno napadali proti našim postojankam. Eden veski del jarka so od nas vkrat vzeli.

Na Flandrskem morskem obali velki topovski boj. Sovražnik je močno napado.

Pri Mozi (Maas) so Nemci francoške jarke 200 metrov globoko pozajeli. Francozi so 8-krat napadali, da bi zgubljene jarke nazaj dobili.

Nemci so na grad Dünkirchen bombe metali, ogenj povzročili. Za 24 vör so ogenj ešče ne pogasili, šteri se je dalje razširjavo na celi varaš. Celi varaš je zgoro.

Angluški vojni cilji. Gever Asquith-a.

Angluški ministerski predsednik Asquith je govor držo. — Za takši mir se borimo, za šteroga je vredno vse pristeti. Te mir je ne to, da gori hnjamo z bitjom i na pogajanje idemo. Te mir je ne takši, šteroga zmagovalec prisili na premaganoga. Takši kontraktus

je leta 1871. med Nemčijo i Francijo. — Pita, je li je Nemčija pripravna nazaj dati, ka je vkrat vzela od Francozov, je li je pripravna Belgijškimi nazaj dati vojno, politično i gospodarsko samostojnost. — Mi se borimo proti pruskemu militarizmu. Mi se borimo, naj vsaka država, velka ali mala zna obraniti svojo samostojnost.

Morejo pozajeto zemlo Francuško i Rusko sprazniti. Pravične žele Taljanov, Rumanov i Srbov morejo spunjene biti. Ne smemo se spozabiti Grkov i od Jugoslovanov. To vse moremo v red spraviti. Stari prigovor more minoti, da či mir šes meti, moreš se oborožiti.

Razsodnijo mednarodno pozdravljamo, šteri de nemirnost med narodami sodila.

Či viher odide i se neba razvedri, te bodo dela vu novoj i bolje pravčnoj svetlosti vidili, — nego te čas na súhom držimo pükšeni prah.

Gever Nemškega kanclera.

Vu glavnem odseki državnoga zvora je govorio državni kancler Dr. Michaelis.

Spomeno se je, da so razmere Nemčije proti neutralcom zadevoljive. Celo obžalujemo, da za volo gospodarske bojne naših sovražnikov neutralci teliko trpijo. Pripravleni smo, da se preskrbimo za neutralce.

Na Angluško se žmetno leže podmorska bojna.

Vodilni angluški državniki se držijo k takšim cilom, šteri so popolnoma nezdružljivi s političimi i gospodarskimi življenskimi potrebčinami Nemčije.

V Združenih državah (Amerika) dela vlada z vsemi sredstvi, tudi s náčuvanjim nasilstvom, da vspodbudi veselje de bojne.

V Rusiji je teška gospodarska kriza. Glede na noto (poslanstvo mirovno) sv. Oče je pravo kancler: Našo noto so sprejeli naši prijatelje i zavezniki s odobravanjem. Teško razumemo, kak bi mogo poznavalce mednarodnoga položaja misliti, da bi dali enostransko izjavo glede na rešitev velikih pitanj (vprašanj), od šterih de se moglo razpravljati pri mirovnih pogajanjih tak, da bi ne bilo nam vugodno. Približali bi se ne niti en stopaj k miru ino bi gotovo samo bojno podaljšali.

Glede na Vilsonov odgovor na noto sv. Oče je pravo kancler: Vilsonov cilj, da bi sejo med narodom i vladov Nemškov nemir, se je ne posrečo. Nota je dosegnola nasprotno, kak je namenjavala. Vtrdila nas je bolje vu volji, da proti stanemo vsakom tühinskom vmešavanji odločno ino krepko.

Gover zvanešnjega ministra gr. Cernin od naših vojakev.

Graf Cernin je v Budapesti bio. Ministerski predsednik Wekerle je njem na čest obed dao, pri šterem je graf Cernin govor držao. — Že ob prvoj priliki sam povedo, da mi nikoga ne ščemo vu jarem spraviti, nego mi se tudi ne damo vu njega spraviti. Pripravljen smo mir skleniti taki, či se naši sovražniki šejo pogajati.

Europa se po bojni v novi mednarodni pravdeni red more postaviti, šteri garancijo da za stalen mir.

Prva garancija — zagvuljanje — je, da iz sveta more minoti revanš bojna.

Orožje se po celom svetu more doli djeti. Na súhom, vu zraki, na vodi. Orožnata moč se more ponižati do neobhodno potrebno mero.

Mednarodne razmere se morejo na mednarodnem sodišči soditi.

Ci naši sovražniki pozajete kraje spraznijo, i mi nazaj damo pozajeto zemlo.

Slednja naša žela je, da vsaki narod naj ma slobodno gospodarsko življenje.

Povrnenje kvara. Sovražniki naši dosta od njega gučijo. Dosta kvara se je zgodilo v Galiciji, v Bukovini, na Vogrskom, na Pruskom, na Tirolskom, na Törskom. Je li šejo oni te kvar povrneti? Ali pa samo svoj kvar šejo s nami plačati dati.

Nas ne morejo na nikoj spraviti, niti streti. Ci do nas prisiljavali, da mo se i dale mogli biti, že mo se na drugom predlogi pogajali.

Za edno leto mo v boljšem stališči, kak zdaj. Nego za velko hudo bilo bi držo za kakši šteč hasek volo samo eden den nadaljavati klanje, kak pa celota Monarkije žele.

Ne mamo vüpanja, da bi naši sovražniki previdli dele-zdaj ešče. Celi svet žele mir, samo ništarni so na proti. Mi dale idemo. Dobro stojimo na bojišči, tak i doma. Ne smo bili male vere vu velikih skusbah, ne prevampamo se vu zmaganji.

* * *

Ci diplomati več gučijo, — na bojiščah se bolje bije. Slednja reč je tam.

Pesredovanje mirovne sv. Oče.

Sv. Oča je novo poslanstvo posloantanti (naši sovražniki), vu šterem javi, da Nemčija je pripravna Belgijško, ešče i pozajeto Francuško sprazniti. Sv. Oča se vu noti (poslanstvi) interesira, je li ne žele antant opitati Nemčijo, pod kakšov pogodbom bi spraznila pozajete krajine.

Sv. Oča je vu noti razvijao i one

načine, kak bi se razoroženje dovršilo. Papa prepriča, proti nepodložnoj stranki trgovinski bojkott, šteroga bi mednarodne sodišče osodilo.

Dom i svet. — Glási.

Od naših vojakev. Mrtev je: Zadravec Štefan, 31. strelec, od Lipe. Vmro je sept. 27. Vrli tretjerednik je bio te mladenec a dober Bog ga je k sebi pozvao. Dva sina sta dobriva starisa zgubila že. Samo toga meseca sta zgubila starejšega, zdaj mlajšega sinu. Nemata več nikoga z boja domo čakati. A v blaženo večno domovino pa čakata sinova starise. — Kreslin Jožef, 20. dbr. z Srednje Bistrici; Ristop Martin, p. 12. pp. z D. Bistrici. Vmro je v Rusiji kak ranjeni zajetnik. Zapušto je dovico i četvero drobne dece. Bodite vsmiljeno Srce Jezusovo pokojnim, njihovim ostalim pa potolaži žalostno srce i zbrisni njim súzne oči.

Vojni delavci za naš slovenski tisk. Na podporo našega lepoga slovenskega tiska, šteri k Bogu vodi mile Slovence i ji vči ljubiti, kak Bog zapovedava, svojo dragu, od njega njim dano materno reč, so 26 kor. poslali delavci strlivodelne tovarne magyaróvársko. Darovali so te lepi zneselek: Bačič Ivan, Fujs Gjurko i Franc, Nemec Jožef, Geder Janoš, Sehadl Leopold, Kranjec Janoš, Spilak Jožef. — Sreč Jezusovo naj Vam obilno povrni. — *Vrednik.*

Prvi glas z doma. „Z gorečim srcem sem čakao vsako vüro i vsako minuto glas z našega veseloga slovenskega kraja i prvi je bio: Novine pa Marijin List. Vsi smo k njim skočili, Vogri so mi ješe z rok strgali i samo te dali nazaj, kda se jih ne mogli četi. Jaz sem njim je prečeo, razložo i vsi smo se njim strašno veselili. — Srčen pozdrav pošljem mojim vsem domaćim rodi, sosedom, fari sebeščanskim, g. plebanoši pa prosim vseh goreče molitve zasé“. Gombosy Karol, 18. dbr. z Salamencem.

Slove vzemem Horvat Jožef, dmbr. topničar 106. p. od očé betežne matere, bratov, sestr, slovenskih dühovnikov, vučitelov, Heindler Karol, Tartek Ludovik, p. 83. pp. z Kizdoblana, od svojih milih starisov, ljubetihih sestr, rodbine i cele slovenske krajine. Prosijo nas, naj jihva zrocimo v Marijino obrambo, ka prideta srečno domo, na duši i teli zdraviva; Fujs Jožef korpič, p. 19. pp. od žene, dve hčerki, od cerkvi sebeščanske, kje je prvo sv. obhajilo sprejelo i teliko lepih navukov dobo, telikaj i od gračke fare, od dühovnikov, očé, sestr, roda pajdašov, poznavcov, ponizno prosi vse za odpuščenje, vsem se v molitev zrača i vsem v obrambo priporača svojo dečico, naj jo na dobro včijo pa tolaži žalostno tovarišico. — Draškovič Ferenc, mož Kuzma Ane, Draškovič Ferenc, mož Koren Gête z Renkovec, Zadravec Matjaš i Hozjan Marko z Odranec, Pivar Martin z Bratuncem, Horvat Ivan z Ho-

tice, Pál Jožef od Lipe; Škáfar Andraš z Ižkovec, Perdigal Ferenc i Pál Štefan z Dokležovja, Horvat Jožef z Nedlice, Vuk Matjaš i Jaklin Jožef z V. Polane, Marič Stefan, Križaničov Zet z Beltinec, pešaki 48. pp. se poslovijo od svojih roditelov, žen i drobne dece, vse rodbine, dühovnih pastirov i cele slovenske krajive. Prosijo dvoje: molitev zasé i ka bi domaći bogali dühovnike, šteri je na dobro včijo. Zrocijo se v obrambo Kralice sv. Čísla i Sreca Jezusovog, posleje 14 kor. podpore na svojo največko tolažbo, na slovensko čtenje i tak z vüpanjom ido na bojišče, ka je dober Bog ne ostavi. — Naše zahvalne molitve do za vami šle i vas podpirale, dragi vojaki, kda te pešali. Živi vas Bog!

Vrednik.

Samemor. Obmejni žandarje so v Mácenčih zgrabili Reč Mirka, bogatoga trgovca medjimurskoga, kda je šteo 14 glav debele živne prek na Štajersko spraviti. Veliki zgubišček pa strah i sramota pred oblastjov so tak omamili nesrečnoga človeka, ka je šo na železniškoj postaji na strán pa si je tam žepni mož v gút porinčo. Kda so ga najšli, je že mrtev bio. Roči dober Bog vsakoga té nesrečne pameti.

Roparje. Vu Štefanovci je Dunajev Alexander s večimi pajdašami gori vrgno hiša žene Pinter Jurija, Bedič Janoša, Kozo Janoša i Gašpar Jauoša. Vkradnoli so dosta živeža i obleke. Roparje so pobegnoli i se v goščaj skrivajo. Žandarje je sledijo.

Griža — na vse kraje, v Somboteli, v Salovci. Znamenje griže: Gosto vymetanje, krč vu črevah, žmetna potrebitina, krvavo blato. Na širenje griže je najbolje vugodna jesen. Obramba proti griži je snažnost, čistoča vu hrami, vu kuhnji, mertučljivo življenje i paska od prehlajenja. Dosta i nezreloga sada ne slobodno jesti. Dobro vodo trbe piti, ne kakšo močvarjo. Ci kjer griža gori stopi, včasi doktora trbe prizvati. K betežniki naj nišče ne hodi. Pri takšoj hiši ne slobodno sad ali kaj šteč drugo vzeti i jesti.

Krma i nastela pod zapor vzeta. Rekviralivali bodejo, ka od gospodarske (verstvo) potrebitine više ostane.

100 litrov domače pičice

Eliš!

vkrepčevalne, téčne in žejo gaséče si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, grenačina, maline, muškatelka, metla, pomaranče strašnica in višnja. Neuspeh izključen. Ta domača pičica se pije po leti mrzlo po zimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenčnim navodilom stanejo K 12 poštnine prosti proti povzetji. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delavci s tov pičicov okreplajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgubili na delavskoj zmožnosti.

Janez Grolich, drogerija „pri angelju“ Brno štev. 85. Moravsko.

Veljava penez.

Veljava penez pada ino od dneva do dneva menje blaga za ono isto šumo dobimo.

Ka je toni zrok?

S prilikov začnem.

Mam jas dva soseda. Eden dela s pametjov. Več kol ma. Edne tak spravlene, druge nači. Dosta časa si prišpara tak vu jesenskom vremeni, posebno či je deževno.

Drugi pa dokeč razmetava kola, njemi dež notri vdari. Kda seno spravlja, s dvema kolama vozi. Ma svojo prešo, ni edno jaboko njemi ne pride nakvar. Či dež ide, kuče, preša. On vsikdar naide delo, pa tudi ma delo, či dež ide ali sunce sije. Ma zadosta posode. Kak šteč njemi obrodi drevje, ne de šo k sosedi po bečko. Dobro njemi ide. Odava živino, odava krmo, odava sad, odava silje. Premeženje njemi raste od leta do leta. Dosta ne da vč. Sen povajo, žene predejo, domače platno nosijo. Stotke či voda, jezerke je pa dobo.

Pri drugom sosedu je vse nasprotne. Ma drevje, je dosta sлив že vžežgao. Či bi vsikdar samo 2—3 litre odao pa za njega bečke kupuvalo, bi jih za dobole meo. Letos je pa celo ves mogo gori vdariti za bečko, na slednje je dobo, nego te so njemi pa že loške hruske zagnilile. I vu vsem njemi tak ide. Zaman pravi siromak, da je že dvajstikrat na žetvo hodo pa si je nika ne spravo. Posebno pa zdaj vu toj dragoci, več more vodati, kak pa notri dobi. S novim dugom stari dug ta riva. Samo od dneva do dneva žive, vsikdar za druge — za žoj — dela.

Tak je i pri državi. Či je prebivalstvo marljivo, či je zemala rodna i dobrí povi so, — je-li za pov dosta penez pride vu državo, pridejo tühinski penzezi, steri moč dajo domaćim penezam.

Vište to je moj bogat sosed.

Nego pridejo lagoje leta, ne ga pova ali pa kak zdaj vu bojni, sema je maksimalivana i pov pod zapor vzeti, ne sme vč vu tühinske dežele. To je drugi sosed, ki nika ne odava.

Zato je pa odredjeno, da nepotrebitno blago, kak na priliko svilo, citrom, korine i t. d. ne slobodno notri voziti. Voziti tak nika dosta ne mamo, zakaj bi pa te naše peneze bolje deli klačili s važanjom tühinskega blaga.

Tem bolje na to moremo iti, da bodo nam nepotrebitna dela iz važali.

Zato pa nišče ne pita, kak se jaboka odavajo. Jaboka vse na Nemško ide, naj je samo drago plačajo. Na veljavi naših penez de se to včasi kazalo,

istina, da malo. Da pa to je tudi kaj.

Ali zakaj je vino tak drago? Zakaj vlada je ne maksimaliva? Vino iz vekšega vse na Nemško, na Hollandsko ide. Tak še ravno vlada, naj se vrednost i kupilna moč penez papirnih pozdigava.

Bojna je odkrila vrednost ženale. Samo ona je kaj vredna i njemi pov. Pov naš drži gori veljavu penez. Ka pa fabrike? te ne pitali. Bi tudi gori držale, či bi mele sirovino (sirovo blago). Kak more štoj črevlje šivati, či ne ga poplatev? Ali pa more tkati, či ne ga vune, ne ga pamuka?

Siromak paver v čemerah, da njemi vse ta nesejo, dostakrat pravi, ne mo več povo, kak de meni potrebno. Ne tak. Ešče več moremo povati, da mančno krize prestojimo, ar vsakoga brig, da veljava penez ostane.

Mojim Starišom.

Betežasto, slabo telo,
Ali dřsa zdrava, jáka;
Telo s práha, dřsa z oela:
To so meja svati drága.

Zdelani, zmantráni starček,
Do dna srea prepoštěni,
Zláte reké, bistra gláva:
To se oča moj lübléni.

Dúga leta so pretekla
V božem trudu, v znojnem dom;
Dosta skrbi i trplenja,
Veseljá ste malo meli.

Dúga leta so pretekla,
I jesén je že na pragi;
Sunce žarko se magiblje
Proti goram, proti mráki.

Malo máte, malo njáte
Zemelskoga deei dára;
Al' za svetsko, za minisvo
Deea vaša malo mára.

Od zibeli ste nas včili
Z návukom i z pědov zlátov:
Da je modrost vsej modrosti:
Vöra, lübab, delo, áldov.

Té navuk je našo věrstvo
I světo od vás begástvo,
Močno vůpanje dreséním,
Na vše bolečnac vrástvo.

Vsako zrno vaše setve
Naj se sklic v rodnej rosi;
Vsako semen (zláti návuk)
V plodnoj zemli sád naj nosi!

Vaša lübab reditelska
Ešče z groba de gorela,

Pot kázala, segrevala,
Na sirote skrb de mela.

Oča, mati! Bog vas živi
Dúga ešče zdravo leta!
V zreloj žetví vaši trudov
Veseljé i radost meta!

Oča, mati! Bog vam vošči
Vsega puno i zadosta:
Jásne dnéve vu starosti,
Bláženi smej zadovolstva.

Oča, mati! Bog vam pláti
Vašo lübab, vaše skribi!
Bog vam pláti tisočfárti
Tú na zemli i po smrti!

Za skuzieo vsako britko
Za nás deco prelejáno:
Naj vam roší sváta rosa
Blageslova, žegnja stámo.

Slovenský Martiniček.

V tühini.

Domo, domo v slovenski kraj,
me všeče njegov krasni maj;
tam rože dajo lepsi diš,
tam ptice znajo dosta viž.
Oj ti slovenski kraj,
moj zemelski raj!

Vu malej ceni sem te mao,
prej kak sem tužno slovo všeče,
le zdaj, gda tlačim taja tla,
lübenem prava je prišla
do te slovenski kraj,
moj zemelski raj.

Prehodo sem že pol sveta,
pregledao manoga sem poljá,
a püngrad ti si proti njim,
zato po tebi krepenim,
oj ti slovenski kraj,
moj zemelski raj!

Palače, stolpe do neba,
gizdavo mesto v sebi ma,
živlenja mol kraluje tam,
jaz tvoje kinče rajši mam,
oj ti slovenski kraj,
moj zemelski raj!

Najlepši vseh jezikov glas,
prekaža daleč mili naš,
le zdaj to čutim, zdaj poznam,
kak dragi kinč doma imam,
Kdaj se vrnem spet nazaj
v moj slovenski kraj? R. J.

Pašta.

Trplan Jožefa Žena. Kükeček.
Dobo sem vašo i Šimkeove podporo. Bog plati. Sini sem poslao Novine. Nikaj niste ved dužni. — G. J. ml. Órnai. Podilam njemi zneva. — Sabo Valentín. Sp. Slavčič. Vse je plačano. Bog plati. — Bratkovič Mieka. Bakovci. Podpora nabranja je prišla. Rožnovenska kraljica naj vam vsem obilno povrnila.